

bouwen, moest doen taxeeren en het bedrag der weduwe uitkeeren. Nog verzocht juffrouw Raecx, aan den nieuwen commandeur te worden aanbevolen ¹⁾, maar het volgend jaar deed zij het wijste, wat zij in haar eenzaamheid doen kon, zij keerde naar het vaderland, misschien naar den Leidschen dam terug. En meteen vroeg Joh. Heyliger om het blijkbaar sterk begeerde voordeel van het stukje land ²⁾.

Aldus hebben wij de geschiedenis onzer eilanden gedurende de eerste dertig jaren der 18de eeuw verhaald. Vóórdat wij het relaas harer lotgevallen voortzetten, vragen wij de aandacht van den lezer voor eene afzonderlijke beschouwing van enkele vitale belangen der eilandbewoners.

Naschrift. In zijn *Manuel d'histoire II* 189 geeft Stokvis de namen der Fransche gouverneurs van Martinique. Het is ons in §§ 22 en 30 gebleken, dat na De la Varenne 1717 nog Du Pas Feuquièrre 1722 en na De Champigny 1728 nog Duparet 1729 dienen te worden ingevoegd.

(Wordt vervolgd).

---

¹⁾ Cornelia Vos, wed. E. Raecx aan X 21 Febr. 1733, port. no. 4 fol. 368. Kamer Amst. aan Faesch 23 Mei 1737, 341 W. I. C. 474.

²⁾ Joh. Heyliger aan X 24 April 1734, port. no. 4 fol. 435.